

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.723 van 12 september 2016
in de zaak A. 214.327/XIV-36.092**

In zake : Inge VAN ELSACKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Piet Schiepers
kantoor houdend te 3700 Tongeren
Henisstraat 15
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 november 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 1 oktober 2014 inzake het beroep van verzoekster tegen het besluit van de provinciegouverneur van Antwerpen van 2 december 2013.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 maart 2016.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Piet Schiepers, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is houdster van een jachtverlof en is in die hoedanigheid houder van verschillende vuurwapens. Haar echtgenoot, Frank Danen, is eveneens houder van een jachtverlof en is eveneens in die hoedanigheid houder van verschillende vuurwapens.

3.2. Op 2 december 2013 trekt de gouverneur van de provincie Antwerpen zowel verzoeksters recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens in als dat van haar echtgenoot.

3.3. Verzoeksters beroep tegen die beslissing wordt op 1 oktober 2014 door de gemachtigde van de minister van Justitie verworpen op de volgende gronden:

“MOTIVERING

[...]

Op 22 november 2012 heeft de lokale politie van de zone Voorkempen de gouverneur van Antwerpen laten weten dat uw wapenbezit een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan betekenen. Het volgende werd meegedeeld:

"Betrokkene Frank Danen is gekend in de Algemene Gegevensbank voor:

- Bedreiging met bevel of voorwaarde: proces-verbaal AN.45.LA.XXXXXX/XX d.d. 10/07/2009;

- Opzettelijke slagen en verwondingen: proces-verbaal AN.43.LA.XXXXXX/XX d.d. 17/05/2005;

In onze lijst 'meldingen' is hij driemaal gekend met name:

- Op datum van 11/04/2004 werd melding gemaakt van het feit dat hij als bestuurder vertrokken is met zijn voertuig ondanks het feit dat hem het recht tot sturen ontzegd was, zijn rijbewijs werd ingetrokken door de politie te Schoten;

- Op datum van 16/07/2005 werd melding gemaakt van het feit dat zijn echtgenote weggevlucht was naar haar vader, samen met haar twee kinderen nadat ze slaag had gekregen van Danen;

- Op datum van 07/12/2009 werd melding gemaakt van het feit dat hij, volgens zijn buurman op de signalisatiebollen van de hoogspanningslijnen had geschoten met een luchtkarabijn;

Op de lijst 'afhandelingen' stellen wij vast dat er 11 processen-verbaal (aanvankelijke en navolgende) werden opgesteld ten laste van betrokkene (Frank Danen) inzake mondelinge bedreigingen met bevel of voorwaarde en opzettelijke slagen en verwondingen bij familiale moeilijkheden.

In deze zaak werd door ons eveneens een proces-verbaal van Inlichtingen opgesteld nr. AN.45.LA.XXXXXX/XXXX d.d. 22/11/2012 en verzonden aan de procureur des Konings te Antwerpen."

Naar aanleiding van deze informatie heeft de gouverneur van Antwerpen de procureur des Konings te Antwerpen verzocht om een gemotiveerd advies, dit met het oog op een eventuele intrekking, schorsing of beperking van uw vergunningen/recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens.

Op 24 december 2012 heeft de procureur des Konings te Antwerpen de gouverneur laten weten dat uw wapens in 2009 tijdelijk in beslag werden genomen na een klacht van uw buurman. In het najaar van 2009 werden uw wapens teruggegeven, hetgeen erop duidt dat zijn ambt destijds van oordeel was dat uw wapenbezit geen gevaar betekende voor de openbare orde of veiligheid. Vermits u sindsdien enkel de veroordeling inzake tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit heeft opgelopen oordeelde de procureur des Konings te Antwerpen dat er op dat ogenblik onvoldoende nieuwe elementen aanwezig waren om een intrekking van uw recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens in te trekken.

Hierop heeft de gouverneur van Antwerpen de bevoegde korpschef in kennis gesteld van het advies van de procureur des Konings en verzocht om zijn standpunt hieromtrent.

Op 15 januari 2013 heeft de bevoegde korpschef de gouverneur laten weten dat

zijn ambt zich aansluit bij de mening van de procureur des Konings.

In zijn schrijven van 23 augustus 2013 heeft de korpschef van de zone Voorkempen de gouverneur van Antwerpen laten weten dat hij zich niet langer wenst aan te sluiten bij het advies van de procureur des Konings te Antwerpen d.d. 24 december 2012 en wel om volgende reden:

"Danen Frank bood zich op 21 augustus 2013 aan bij ons op het politiebureau van Brecht, na daartoe uitgenodigd te zijn. Wij dienden een moraliteitsonderzoek in te stellen en gelet op zijn meerdere gerechtelijke antecedenen, waaronder bedreiging met bevel of voorwaarde en vrijwillige slagen en verwondingen hebben wij deze op een beleefde manier gevraagd of er momenteel nog gezinsmoeilijkheden zijn. Danen Frank welke zich vanaf het begin op een hautaine manier had aangeboden antwoordde ons op agressieve en brutale manier met verhoogd stemgeluid 'Daar hebt gij niets mee te maken'. Nopens dit laatste feit werd door ons een afzonderlijk proces-verbaal nr. AN.41.LA.XXXXXX/XXXX d.d. 23/08/2013 inzake 'smaad' opgesteld en verzonden aan de procureur des Konings te Antwerpen.

Thans blijkt dat door zijn houding Danen Frank blijkbaar weinig lessen heeft getrokken uit het verleden. Zijn agressieve en brutale houding tegenover ons zelfs op het politiebureau duidt erop dat betrokkene nog niets heeft ingeboet wat betreft verbale agressie.

Hieruit blijkt ook dat wij Danen Frank bij onze beoordeling in het verleden verkeerd hebben ingeschat. Wij stellen thans vast dat betrokkene elke medewerking weigert aan ons moraliteitsonderzoek en het daardoor de overheid onmogelijk maakt om een onderzoek tot een goed einde te brengen. Wij achten het verder bezit van vergunningsplichtige wapens in handen van betrokkene dat ook een gevaar voor de openbare orde.

In deze zaak werd door ons eveneens een proces-verbaal van Inlichtingen nr. AN.45.LA.XXXXXX/d.d. 21/08/2013 opgesteld en verzonden naar de procureur des Konings te Antwerpen met het oog op de intrekking van alle wapenvergunningen ten laste van Danen Frank.'

Ingevolge dit schrijven heeft de gouverneur van Antwerpen de procureur des Konings te Antwerpen verzocht om een recent gemotiveerd advies.

Op 17 september 2013 heeft de procureur des Konings te Antwerpen volgend advies verstrekt: 'verwijzend naar uw schrijven van 28/08/2013 heb ik de eer u te melden dat mijn ambt van oordeel is dat het recht op het voorhanden hebben van vuurwapens in hoofde van de heer Danen Frank, ° 21/12/1963, dient te worden ingetrokken of minstens geschorst.

Betrokkene werd in de periode 2004 - 2008 vier maal veroordeeld wegens verkeersinbreuken, waarvan éénmaal wegens intoxicatie aan het stuur.

Intoxicatie aan het stuur duidt op een onverantwoordelijke instelling, en het geïntoxiceerd besturen van een voertuig vormt een ernstig gevaar, niet alleen voor de bestuurder zelf, maar ook voor alle andere weggebruikers. De verkeerswetgeving is, net als de wapenwetgeving, gericht op het verzekeren van de veiligheid en de openbare orde. Als Frank Danen het al niet nauw neemt met de verkeerswetgeving, bestaat het risico dat hij eenzelfde houding zal aannemen ten aanzien van de wapenwetgeving, met alle gevolgen van dien.

Bij vonnis van de Correctionele Rechtbank te Antwerpen d.d. 27/02/2012 werd betrokkene voorts veroordeeld tot een geldboete van 15.000 euro wegens inbreuk inzake tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit, maatschappelijke zekerheid de arbeiders en inbreuken inzake het bijhouden van sociale documenten.

Betrokkene is daarnaast bij mijn ambt nog gekend inzake 3 strafbare feiten.

Het eerste betreft een feit van opzettelijke slagen en verwondingen aan zijn echtgenote in 2005. De vrouw ging klacht neerleggen bij de politie, en verklaarde dat de feiten ingegeven waren doordat hij zijn partner ervan verdacht vreemd te

gaan. De vrouw liep ingevolge de feiten enkele hematomen op. Nazicht heeft uitgewezen dat betrokkenen momenteel nog steeds een koppel vormen en samenwonen. Hoe de gezinssituatie *de facto* is, kon niet worden achterhaald ingevolge de weigerachtige houding van de heer Danen om mee te werken aan het moraliteitsonderzoek.

Het tweede feit betreft een klacht inzake bedreigingen, uitgaande van de buurman van de heer Danen. Deze verklaarde dat de heer Danen hem met een katapult beschoten had, en dat hij, toen hij hem toegeroepen had hiermee te stoppen, met een vuurwapen op zijn schouw geschoten had en hem gezegd had dat hij moest verhuizen. Naar aanleiding van deze feiten werden alle vuurwapens in het bezit van de heer Danen en zijn echtgenote in beslag genomen. Na onderzoek werden de feiten evenwel geklasseerd zonder gevolg wegens onvoldoende bewijzen. Bij nazicht op het dak van de aangever kon de politie geen kogelinslagen aantreffen, evenmin als hagel afkomstig uit één van de vuurwapens van de heer Danen. De vermelding, in het verslag van de lokale politie, dat de heer Danen met zijn zoon zou schieten op de metalen bollen van de hoogspanningskabels, is eveneens afkomstig van de buurman, en kadert in diens klacht wegens bedreigingen. Betrokkene stelde nog een bewijs van de elektriciteitsmaatschappij te zullen voorleggen, doch heeft dit naderhand nooit gedaan.

Ofschoon voormelde feiten zonder gevolg werden geklasseerd omdat er onvoldoende bewijs was dat er sprake was van strafbare feiten, tonen zij minstens aan dat de heer Danen niet de gemakkelijkste persoon is in de omgang, wat op regelmatige basis leidt tot ruzies of disputen, waarin de heer Danen ook ongetwijfeld zijn aandeel zal hebben.

Dit blijkt des te meer uit het derde strafbare feit. Naar aanleiding van het uitreiken van een nieuwe vergunning model 9, werd de heer Danen door de verantwoordelijke van de wapendienst van de lokale politie Voorkempen ten burele uitgenodigd voor navraag naar de huidige gezinssituatie, gelet op de vroegere feiten van intrafamiliaal geweld. Dit gebeurde conform de geldende onderrichtingen, waarbij de politie steeds voorafgaandelijk aan het uitreiken van een vergunning, de moraliteit van de aanvrager dient te beoordelen. De heer Danen kwam ton burele, doch bij de vraag of er nog sprake was van gezinsmoeilijkheden, verhief betrokkene zijn stem, en schreeuwde de commissaris toe 'dat hij daar niets mee te maken had', waardoor deze zich gesmaad voelde en op zijn beurt een proces-verbaal opstelde. De reactie van de heer Danen op het moraliteitsonderzoek getuigt niet alleen van een ernstig gebrek aan respect voor de politiediensten, die instaan voor het toezicht op de naleving van de wapenwet, maar maakt dit toezicht *de facto* ook onmogelijk. Hierdoor wordt het voor de vergunningverlenende overheid ook onmogelijk om zich ervan te verzekeren dat wapenbezit in hoofde van de betrokken persoon geen gevaar vormt voor de openbare orde en veiligheid.

De feiten getuigen voorts van een agressieve ingesteldheid en een gebrek aan terughoudendheid, en tonen aan dat er zich, in tegenstelling tot wat mijn ambt van mening was in zijn advies van 24 december 2012, helemaal geen positieve gedragsverandering heeft voorgedaan bij de heer Danen. Het geheel der feiten waarvoor betrokkene gekend is getuigt, rekening houdend met de recente agressie tegen de politie, van een houding en een ingesteldheid die onverenigbaar zijn met wapenbezit.

Mijn ambt is dan ook van oordeel dat het recht op het voorhanden hebben van vuurwapens in hoofde van de heer Danen dient te worden ingetrokken, of minstens geschorst voor de duur van één jaar

Ik wens u er tot slot attent op te maken dat de echtgenote van de heer Danen eveneens over een aantal vuurwapens op model 9 beschikt, waardoor het wellicht aangewezen kan zijn om, in geval van schorsing of intrekking van het recht op het

voorhanden hebben van vuurwapens van de heer Danen, dezelfde maatregel te nemen ton aanzien van diens echtgenote, teneinde zeker te zijn dat de heer Danen niet via zijn echtgenote alsnog zou kunnen beschikken over vuurwapens.'

In het kader van de zogenaamde hoorplicht werd u door de gouverneur van Antwerpen ingelicht over het ongunstig advies van de procureur des Konings te Antwerpen en de eventuele intrekking van uw recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens. U kreeg de mogelijkheid om uw argumenten hieromtrent kenbaar te maken.

U heeft - via uw raadsman - uw argumenten kenbaar gemaakt op 7 november 2013.

Op 2 december 2013 heeft de gouverneur van Antwerpen uw recht om vuurwapens voorhanden te houden ingetrokken.

Tegen deze beslissing heeft u overeenkomstig art. 30 van de wapenwet beroep aangetekend bij de minister van Justitie.

Via de gouverneur van Antwerpen heeft de federale wapendienst op 27 februari 2014 een kopie van het schrijven van de lokale politie van de zone Voorkempem d.d. 11 februari 2014 ontvangen. Hierin wordt het volgende meegedeeld:

'ten laste van Van Elsacker Inge werd op datum van 28 januari 2014 proces-verbaal AN.36.LA.XXXXXX/XXXX opgesteld inzake illegaal bezit van een vergunningsplichtig wapen.

Bij nazicht van de wapens van een nieuwe inwoner, zijnde de heer [L.S.], werd vastgesteld dat or volgens het Centraal Wapenregister vijf wapens op zijn naam geregistreerd stonden. Betrokkene verzekerde dat hij slechts vier wapens bezat en het vijfde wapen, zijnde een jachtgeweer merk Baikal, kaliber 12, serienummer XXXXXXXX had verkocht in het jaar 2007 of 2008 aan Van Elsacker Inge. Hij vertoonde ons een mode! 9 van roze kleur dat was ondertekend door overdrager en verkrijger. De datum van de overdracht was echter niet ingevuld. Bij controle in het Centraal Wapenregister stelden wij vast dat dit wapen niet was ingeschreven op naam van Van Elsacker Inge, noch als actief noch als passief.

Hierna hebben wij Van Elsacker Inge uitgenodigd voor verhoor. Op 5 februari 2014 legde zij een verklaring af. Zij bekende dat zij dit vergunningsplichtig wapen van [S.L.] had overgenomen en dat ze dit wapen tot op datum van 5 februari 2014 ongebruikt in de kluis van haar woning had bewaard. Zij bekende tevens dat het wapen nooit door haar was aangegeven of geregistreerd werd op haar naam analoog met de wapenwet van 8 juni 2006. Zij overhandigde ons tevens een model 9 van witte kleur. Op dit wit exemplaar model 9 was naderhand wel een datum ingevuld, met name 10/11/2011.

Zij deed vrijwillig afstand van het wapen ten voordele van de Belgische Staat. Het wapen werd door ons in beslag genomen en neergelegd ter griffe van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen.

Van Elsacker Inge kreeg in het recente verleden een intrekkingsbesluit op 02/12/2013 gelet op meerdere gerechtelijke antecedenten op naam van haar man Danen Frank, wonende op hetzelfde adres.

Er mag van uitgegaan worden dat Danen Frank ook op de hoogte was van het feit dat er niet geregistreerd vergunningsplichtig wapen bewaard werd in zijn woning.'

Ingevolge het door u ingestelde beroep en de ontvangen informatie van de gouverneur van Antwerpen heeft de federale wapendienst de procureur des Konings te Antwerpen verzocht om een gemotiveerd advies en eventuele bijkomende informatie.

In zijn schrijven van 10 juni 2014 heeft de procureur des Konings te Antwerpen de federale wapendienst laten weten dat zijn ambt het ongunstig advies van 17 september 2013 wenst te handhaven. Ter motivering werd verwezen [...] naar volgende elementen:

1. Het ongunstig advies van de procureur des Konings te Antwerpen d.d. 17/09/2013 welke werd verstrekt aan de diensten van de gouverneur;

2. Een uittreksel uit het strafregister op naam van uw echtgenoot Frank Danen waarop volgende veroordelingen worden vermeld:

✓ Politierechtbank te Antwerpen d.d. 24/02/2004 wegens inbreuk op het verkeersreglement. U werd veroordeeld tot een geldboete van 60 euro (X 5,5 = 300 euro) of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen met uitstel 1 jaar voor 30 euro en het verlies van het recht tot sturen voor 15 dagen;

✓ Politierechtbank te Antwerpen d.d. 12/11/2004 wegens inbreuk op het verkeersreglement en intoxicatie aan het stuur. Danen Frank werd veroordeeld tot een geldboete van 200 euro (X 5,5 = 1.100 euro) of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen met uitstel 3 jaar voor 150 euro en het verlies van het recht tot sturen voor 15 dagen;

✓ Politierechtbank te Namen d.d. 06/10/2006 wegens inbreuk op het verkeersreglement. Uw echtgenoot werd veroordeeld tot een geldboete van 100 euro (X 5,5 = 550 euro) of een vervangend rijverbod van 15 dagen met uitstel 1 jaar voor 75 euro of 11 dagen vervangend rijverbod en het verlies van het recht tot sturen voor 8 dagen;

✓ Politierechtbank te Antwerpen d.d. 16/01/2008 wegens inbreuken op het verkeersreglement. Uw echtgenoot werd veroordeeld tot een geldboete van 50 euro (X 5,5 = 275 euro) of een vervangend rijverbod van 15 dagen en het verlies van het recht tot sturen voor 15 dagen;

✓ Correctionele Rechtbank te Antwerpen d.d. 27/02/2012 wegens inbreuken inzake tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit; maatschappelijke zekerheid der arbeiders en inzake het bijhouden van sociale documenten. Danen Frank werd veroordeeld tot een geldboete van 6.000 euro (X 2,5 = 15.000 euro) of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met uitstel 3 jaar behalve 500 euro;

3. Vonnis van de Politierechtbank te Antwerpen d.d. 24/02/2004: er werd vastgesteld dat Danen Frank op 17 augustus 2003 met uw motorfiets de maximum toegelaten snelheid van 100 km/uur heeft overschreden met meer dan 10 km/uur. Hij werd gevolgd met een anoniem dienstvoertuig en de verbalisanten hebben een snelheid afgelezen van 165 km/uur met een korte piek tot 185 km/uur. De rechtbank oordeelde dat voldoende was aangetoond dat hij de maximum toegelaten snelheid met meer dan 10 km/uur had overschreden en hij werd veroordeeld tot het betalen van een geldboete en het verlies van het recht tot het besturen van alle motorvoertuigen voor 15 dagen;

4. Vonnis van de Politierechtbank te Antwerpen d.d. 12/11/2004: er werd vastgesteld dat Danen Frank op 10 april 2004 104,31 km/uur heeft gereden daar waar de toegelaten maximumsnelheid 70 km/uur was. Hij betwistte de snelheidsmeting, doch de rechtbank oordeelde dat de overdreven snelheid vaststond zonder zekerheid van het juiste cijfer.

Bovendien was hij op dat ogenblik onder invloed van alcohol; de ademanalyse heeft een alcoholconcentratie van ten minste 0,35 mg/liter uitgeademde alveolaire lucht gemeten of de bloedanalyse heeft een alcoholconcentratie van ten minste 0,8 g/liter bloed aangegeven. Hij werd veroordeeld tot het betalen van een geldboete het verlies van het recht tot sturen voor 15 dagen;

5. Vonnis van de Politierechtbank te Namen d.d. 06/10/2006: er werd vastgesteld dat uw echtgenoot op 6 november 2005 de maximum toegelaten snelheid van 120 km/uur heeft overschreden met meer dan 10 km/uur, meer bepaald werd een snelheid van 175 km/uur opgemeten - na correctie 164 km/uur. U werd veroordeeld tot het betalen van een geldboete en het verlies van het recht tot sturen voor 8 dagen;

6. Vonnis van de Politierechtbank te Antwerpen d.d. 16/01/2008: er werd

vastgesteld dat u op 18 april 2007 inbreuken had gepleegd op het verkeersreglement, zijnde het overschrijden van een witte doorlopende streep. U heeft nagelaten zijn identiteitskaart te vertonen op verzoek door een bevoegd persoon en hij heeft een motorvoertuig bestuurd zonder een geldig rijbewijs bij u te hebben. Hij werd veroordeeld tot een geldboete en het verlies van het recht tot sturen voor 15 dagen;

7. Vonnis van de Correctionele Rechtbank te Antwerpen d.d. 27/02/2012: Danen Frank baatte een taverne uit te Essen. Tijdens een controle werd vastgesteld dat hij diverse inbreuken heeft gepleegd op de sociale wetgeving. Meer in het bijzonder werd vastgesteld dat hij een illegaal tewerk heeft gesteld, dat hij de tewerkstelling van 10 personen niet heeft meegedeeld aan de instelling die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, en dat hij 5 werknemers heeft tewerkgesteld die niet werden vermeld in het register voor werktijdregeling. Hij werd veroordeeld tot het betalen van een geldboete;

8. Proces-verbaal AN.41.LA.XXXXX/XXXX d.d. 23/08/2013 inzake smaad. Uw echtgenoot werd door de lokale politie van de zone Voorkempen uitgenodigd in het kader van de betekening van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen. Aangezien hij zich in het verleden schuldig had gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen en bedreigingen met bevel of voorwaarde, en dat er zich in het verleden regelmatig echtelijke moeilijkheden hebben voorgedaan tussen u en uw echtgenoot, heeft de commissaris hem op een beleefde manier gevraagd of er zich sindsdien nog gezinsmoeilijkheden hebben voorgedaan. Hierop antwoordde hij op een bedreigende en brutale manier: 'daar hebt gij niks mee te maken'. De commissaris voelde zich hierdoor gesmaad. De wapenvergunning werd niet betekend en terug naar de diensten van de gouverneur gezonden;

9. Proces-verbaal AN.45.LA.XXXXX/XXXX d.d. 09/07/2009 inzake mondelinge bedreiging met bevel of voorwaarde. Uw buurman - de heer [P. D.K.] - waarmee uw echtgenoot al jaren in onmin zou leven vroeg op 9 juli 2009 de lokale politie om tussenkomst. Volgens [D.K.] was hij aan het tuinieren in zijn tuin toen hij vier geweerschoten hoorde komende uit uw tuin. Het ging hierbij om enkele schoten in de lucht. Vervolgens zou uw echtgenoot kiezelsteentjes hebben afgevuurd met behulp van een katapult in de richting van uw buurman. Uw buurman vroeg hem om te stoppen met deze pesterijen. Hierop weerklonk een geweerschot waarvan de hagel de schouw van de woning van dhr. [D.K.] zou hebben geraakt. Volgens [D.K.] riep uw man "gij gaat verhuizen". [D.K.]stelde dat uw echtgenoot zou willen dat hij verhuisde omdat hij last zou hebben van zijn dieren. Uw echtgenoot zou in het verleden meermaals vanop zijn domein naar de vogels van [D.K.] hebben geschoten wanneer deze overvlogen. De interventieploeg beide bij jullie aan, en bij het openen van de deur merkten de opstellers een lichte alcoholgeur op bij uw echtgenoot. Hij werd gevraagd of hij die avond met een vuurwapen geschoten heeft. Hij antwoordde dat er waarschijnlijk enkele jagers aan het jagen waren op een 'bok'. Volgens de opstellers dreef hij de spot met de collega's en werd hij verbaal degoutant. Er werd overgegaan tot een huiszoeking op heterdaad. Hij weigerde de toegang tot uw woning waarop de agenten hem uit de woning hadden gezet en overgingen tot arrestatie. De huiszoeking was positief. In de leefruimte op het gelijkvloers werd een luchtdrukgeweer - staande tegen een stoel - enkele dozen met loodjes en een katapult aangetroffen. Deze stoel stond opgesteld aan een geopend schuifraam welke toegang verschaft tot het terras en de tuin. In een wandkast in de leefruimte bevonden zich een 7-tal vuurwapens. De wapens werden samen met een jachtmes, de katapult, munitie en bijhorende vergunningen in beslag genomen.

Tijdens zijn verhoor heeft uw echtgenoot ontkend geschoten te hebben met een vuurwapen. Volgens hem was hij aan het werk in uw tuin toen uw buurman zonder enige aanleiding naar hem riep: 'als ge mij raakt bel ik de politie'. Hierop zou uw

echtgenoot hem gevraagd hebben: 'ben je nog niet verhuisd?'. Daarna ging hij naar binnen tv kijken. Wat betreft het aangetroffen luchtdrukgeweer met bijhorende munitie en de katapult bij uw schuifraam aan de achterkant van uw woning verklaarde hij dat deze voorwerpen inderdaad daar lagen. Hij stelde dat niemand er die dag gebruik van had gemaakt, en dat ze wel altijd ergens in huis liggen. Jullie zoon van 13 jaar zou af en toe schieten met deze wapens naar een doel in de tuin (dit in tegenovergestelde richting van de woning van uw buurman). Voorts stelde hij die middag 1 glas bier te hebben gedronken. Wat betreft de ruzie met uw buurman heeft hij meegedeeld dat het dispuut ongeveer een jaar eerder is begonnen nadat hij tweemaal heeft gepoogd jullie hond te vergiften. Uw buurman zou slangen kweken waarvoor hij dan weer ratten kweekt. Uw echtgenoot zou hier last van ondervinden. Ook zijn pauwen zouden 's nachts lawaai maken. Uw echtgenoot zou hem hierover hebben aangesproken waarop hij stelde dit niet te horen. Kort daarna heeft uw man hem 's nachts om 3 uur gebeld op het ogenblik dat zijn pauwen lawaai maakten. Na afloop van het verhoor weigerde hij zijn verklaring te ondertekenen.

Op 10 juli 2009 heeft de lokale politie nazicht gedaan aan de woning van de heer [D.K.]. De opstellers konden geen recente schade van kogelinslagen vaststellen. Op de schouw stond een blinkend metalen molentje (rookafzuiger). [D.K.] vermoedde dat hierop geschoten werd gezien de metaalachtige inslag die hij heeft gehoord. Vanop de begane grond konden de opstellers ook hier niets vaststellen; de ladder van [D.K.] is niet lang genoeg om tot bij het molentje zelf te komen. In de dakgoot werd geen hagel of lood aangetroffen. Voorts werd vastgesteld dat de percelen tussen u en [D.K.] gescheiden zijn door een draadafsluiting en aan elke zijde staan bonnen en/of struiken van zo'n 6 meter hoog. Tussen de percelen is er wel een hoogteverschil waarneembaar waardoor de hoogte van het dak van de woning van de heer [D.K.] op ongeveer dezelfde hoogte ligt als uw terras.

Op 23 maart 2010 werd uw buurman gevraagd hoe de situatie tussen jullie beiden is. Dhr. [D.K.] stelde dat hij u sedert het incident niet meer heeft gezien of gehoord, en dat hij ook geen geweerschoten meer heeft gehoord. Voorts deelde hij mee dat hij een confrontatie met uw echtgenoot niet aankan aangezien hij bang is voor hem. Ook zou volgens dhr. [D.K.] uw zoon in het verleden enkele hoogspanningsbollen die boven uw domein lopen hebben stukgeschoten. Hij zou de firma NV Ebes om een schriftelijk bewijs vragen omtrent de herstelling ervan.

Dit dossier werd geseponneerd omwille van onvoldoende bewijzen;

10. Proces-verbaal AN.43.LA.XXXXXX/XXXX d.d. 17/07/2005 inzake opzettelijke slagen en verwondingen. U heeft op 16 juli 2005 klacht tegen uw echtgenoot neergelegd wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen. U stelde dat er reeds langere tijd moeilijkheden waren en dat er regelmatig ruzie was omdat u uw echtgenoot u ervan verdacht een andere vriend te hebben, hetgeen door u werd ontkend. Die avond ontstond er opnieuw ruzie waarbij u een gsm heeft stukgemaakt en u verschillende keren heeft geslagen waardoor u hematomen heeft opgelopen. U bent vervolgens samen met de kinderen gevlucht naar uw vader. U verklaarde dat uw echtgenoot gedreigd had u te zullen vermoorden. U zou u ook in het verleden reeds hebben bedreigd. U vermeldde dat uw echtgenoot wapens in huis had en daarvoor bang was.

Op 19 juli 2005 heeft u de politie laten weten dat u uw klacht wenst in te trekken aangezien jullie de zaken hebben uitgepraat. Uw echtgenoot werd enkele keren gecontacteerd om een verklaring af te leggen, doch hij stelde liever geen verklaring af te leggen aangezien de feiten volgens hem miniem waren en omdat u uw klacht inmiddels had ingetrokken.

Op 15 oktober 2005 werd een navolgend proces-verbaal opgesteld aangezien uw echtgenoot niet inging op de uitnodigingen van de politie om een verklaring af te leggen, met name:

✓ Op 13/09/2005 hebben wij telefonisch contact gehad met zijn echtgenote Van Elsacker Inge en hebben haar verzocht haar echtgenoot aan te manen een verklaring te komen afleggen, zonder resultaat;

✓ Op 19/09/2005 te 11.00 uur hebben wij ons aangeboden op het adres. Na aanbellen wordt er niet geopend. Wij hebben een uitnodigingskaart voor Danen Frank achtergelaten;

✓ Op 29/09/2005 te 14.30 uur hebben wij ons nogmaals op het adres aangeboden, zonder resultaat. Wij hebben weer een uitnodigingskaart achtergelaten;

✓ Op 10/10/2005 te 10.20 uur hebben wij de echtgenote Van Elsacker thuis aangetroffen. Volgens haar zou de relatie met haar echtgenoot terug in orde zijn. Wij hebben haar erop attent gemaakt dat haar echtgenoot zou geseind worden zo hij blijft weigeren een verklaring te komen afleggen. Zij zou haar man inlichten.

✓ Op 18/10/2005 ontvangen wij een faxbericht van de advocaat van Danen Frank - Meester [L.J.], met de vermelding dat Danen Frank zich niet bij onze diensten zal aanbieden.

✓ Wij gaan over tot seining van betrokkene voor verhoor.'

Op 20 april 2007 werd uw echtgenoot door de lokale politie te Brasschaat aangetroffen, en hij werd in kennis gesteld dat hij nog steeds verhoord diende te worden inzake het dossier AN.43.LA.XXXXXX/XXXX. Hij weigerde hieromtrent een verklaring af te leggen en hij weigerde het pv te ondertekenen;

11. Proces-verbaal AN.45.LA.XXXXXX/XXXX d.d. 22/11/2012: proces-verbaal van inlichtingen inzake wapenbezit met het oog op de intrekking van de wapenvergunningen. Volgende elementen werden aangehaald:

"... Bij nazicht van de wapendossiers stellen wij vast dat:

Betrokkene gekend is in de Algemene Gegevensbank (ANG) voor volgende feiten:

✓ Bedreiging met bevel of voorwaarde PV AN.45.LA.XXXXXX/XX van PZ Voorkempen en

✓ Opzettelijke slagen en verwondingen PV AN.43.LA.XXXXXX/XX van PZ Voorkempen.

In de lijst van Meldingen stellen wij vast dat betrokkene driemaal gekend is met name:

✓ Op datum van 11/04/2004 werd melding gemaakt van het feit dat hij als bestuurder vertrokken is met zijn voertuig ondanks het feit dat hem het recht tot sturen ontzegd was, zijn rijbewijs werd ingetrokken door Politie Schoten;

✓ Op datum van 16/07/2005 werd melding gemaakt van het feit dat zijn echtgenote is weggevlucht naar haar vader, samen met de twee kinderen nadat zij slaag van hem had gekregen;

✓ Op datum van 07/12/2009 werd melding gemaakt van het feit dat hij, volgens zijn buurman, op de signalisatiebollen van de hoogspanningslijn had geschoten met een luchtkarabijn.

Op de lijst van afhandelingen, ingesloten bij onderhavig PV, stellen wij vast dat door onze diensten elf processen-verbaal (aanvankelijke en navolgende) werden opgesteld inzake mondelinge bedreiging met bevel of voorwaarde en opzettelijke slagen en verwondingen bij familiale moeilijkheden. ...';

12. Proces-verbaal AN.45.LA.XXXXXX/XXXX d.d. 21/08/2013: proces-verbaal van inlichtingen inzake wapenbezit met het oog op de intrekking van de wapenvergunningen op naam van uw echtgenoot Frank Danen. Volgende elementen werden aangehaald:

'...Wij ontvingen een opdracht, uitgaande van de heer provinciegouverneur om een nieuwe wapenvergunning te betekenen aan Danen Frank, samen met een

(doorlopende) opdracht om voorafgaandelijk aan de uitreiking van deze vergunning een moraliteitsonderzoek in te stellen. Daartoe werd betrokkene door ons uitgenodigd ten burele. Aangezien er zich onder meer ernstige gezinsmoeilijkheden hebben voorgedaan in het verleden tussen hemzelf en zijn echtgenote welke gepaard gingen met slagen en verwondingen hebben wij Danen Frank, welke zich op 21/08/2013 bij ons ten burele aanbod, op beleefde manier gevraagd of er zich nog gezinsmoeilijkheden hebben voorgedaan. Betrokkene antwoordde op een bedreigende en brutale manier en met verhoogd stemgeluid 'daar hebt gij niets mee te maken'. Wij voelden ons beledigd en gesmaad door zijn uitlating en hebben ten laste van Danen Frank een afzonderlijk proces-verbaal AN.41.LA.XXXXXX/XXXX d.d. 23/08/2013 opgesteld inzake 'smaad' en verzonden aan het ambt van de heer procureur des Konings te Antwerpen.

Betrokkene is in de Algemene Gegevensbank (ANG) gekend voor volgende feiten:

- ✓ Bedreiging met bevel of voorwaarde PV AN.451A.XXXXXX/XX van PZ Voorkempen en

- ✓ Opzettelijke slagen en verwondingen PV AN.43.LA.XXXXXX/XX van PZ Voorkempen.

In het recente verleden werd door ons reeds een proces-verbaal van inlichtingen AN.45.LA.XXXXXX/XXXX opgesteld en verzonden aan het ambt van de heer procureur des Konings te Antwerpen, wij voegen een kopie van dit proces-verbaal bij onderhavig proces-verbaal. In dit proces-verbaal staan de feiten van het verleden omschreven.

Naar aanleiding van dit proces-verbaal van inlichtingen werd door de heer procureur des Konings op 24/12/2012 een advies uitgebracht, waarna wij op vraag van de heer provinciegouverneur, ons konden aansluiten, wij voegen een kopie van deze stukken eveneens bij onderhavig proces-verbaal.

Thans blijkt dat door zijn houding Danen Frank blijkbaar weinig lessen heeft getrokken uit het verleden. Zijn agressieve en brutale houding tegenover ons - op het politiebureau - duidt erop dat betrokkene nog niets heeft ingeboet wat betreft verbale agressie. Betrokkene weigerde elke medewerking aan ons moraliteitsonderzoek en maakte het de overheid daardoor onmogelijk om een onderzoek tot een goed einde te brengen.

Wij achten het verder bezit van vergunningsplichtige vuurwapens in handen van betrokkene dan ook een gevaar voor de openbare orde ..'.

B. uw algemene moraliteit en persoonlijkheid.

Wat dat betreft stelde de procureur des Konings te Antwerpen dat u weliswaar beschikt over een blanco strafregister, doch dat er lastens uw persoon een proces-verbaal AN.36.LA.XXXXXX/XX d.d. 28/01/2014 werd opgesteld wegens het illegaal bezit van een vergunningsplichtig vuurwapen. Er werd u in dit verband een voorstel gedaan tot het betalen van een minnelijke schikking van 205 euro nadat u vrijwillig afstand heeft gedaan van het kwestieuze wapen. De procureur des Konings stelde dat deze feiten wijzen op een slordige omgang met de wettelijke verplichtingen inzake vuurwapenbezit die een potentieel risico inhoudt voor de openbare veiligheid.

Naast voormelde stukken werd eveneens een kopie van het voornoemde proces-verbaal toegevoegd. Naar aanleiding van een controle van het wapenbezit van dhr. [L.S.] werd vastgesteld dat zijn wapenbezit niet in overeenstemming was met de gegevens van het Centraal Wapenregister. Volgens het Centraal Wapenregister zou hij in het bezit zijn van vijf vuurwapens, doch dhr. [S.] stelde slechts in het bezit te zijn van vier vuurwapens. Verder onderzoek bracht aan het licht dat het ontbrekende wapen een lang wapen met gladde loop zou zijn, merk Baikal, kaliber 12, serienummer XXXXXXXX. Hierop verklaarde dhr. [S.] dat hij

dit wapen aan u heeft verkocht in 2007 of 2008. Ter staving hiervan kon hij het roze formulier model 9 voorleggen waarbij u als verkrijger staat vermeld, doch geen datum van overdracht. Controle van het Centraal Wapenregister kon dit wapen niet koppelen aan uw naam.

U werd vervolgens door de lokale politie uitgenodigd voor verhoor hieromtrent. U heeft zich op 5 februari 2014 bij de politie aangeboden, en aanvankelijk wenste u geen verklaring af te leggen. Nadien verklaarde u dat het wapen aan u was overgedragen door [S.L.] via uw vader. U verklaarde dat u het wapen nooit heeft gebruikt aangezien het een aftands wapen was. U heeft dit wapen steeds bewaard in uw kluis en u heeft u wapen nooit laten registreren net omdat u het niet gebruikte. U was in het bezit van een wit exemplaar van het model 9 waarop nadien een datum van overdracht werd ingevuld zijnde 10/11/2011.

U heeft vrijwillig afstand gedaan van dit wapen.

Op 5 maart 2014 heeft de procureur des Konings te Antwerpen u een voorstel tot het betalen van een minnelijke schikking van 250 euro gedaan wegens het illegaal voorhanden houden van een vergunningsplichtig vuurwapen.

[...].

Op basis van voornoemde elementen kan worden besloten dat er voldoende redenen aanwezig zijn om aan te nemen dat de aanwezigheid van vuurwapens in uw woning een potentieel gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan uitmaken.

Vooreerst kan worden verwezen naar de algemene moraliteit en persoonlijkheid van uw echtgenoot de heer Frank Danen. De minister van Justitie oordeelde dat in zijn hoofde het recht om vuurwapens voorhanden te houden dient te worden ingetrokken om redenen van openbare orde. Ter motivering hiervan werd in de beslissing terzake het volgende gesteld:

‘Concreet kan verwezen worden naar uw gerechtelijk verleden waaruit is gebleken dat u meer dan eens in aanraking bent geweest met politie en gerecht

Zo werd u meermaals veroordeeld wegens het niet respecteren van de verkeerswetgeving welke toch - net zoals de wapenwetgeving - voornamelijk is gericht op de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid. Zich niet houden aan de maximum toegelaten snelheid of andere verkeersreglementen, alsook het besturen van een voertuig onder invloed van alcohol, kan ernstige gevolgen hebben en brengt mensenlevens in gevaar, zowel uw leven als dat van anderen. Het niet naleven van deze regelgeving wijst op een immorele en gevaarlijke ingesteldheid die desastreuze gevolgen kan hebben. In 2004 werd u reeds veroordeeld wegens overdreven snelheid waarbij pieken van 185 km/uur werden vastgesteld daar waar slechts 100 km/uur was toegelaten. Nog in hetzelfde jaar werd u opnieuw veroordeeld wegens overdreven snelheid én intoxicatie aan het stuur. En in 2006 werd u andermaal betrappt op overdreven snel rijden. Dit alles toont aan dat u niet de nodige lessen trekt uit eerdere misstappen waardoor u niet als een betrouwbaar persoon overkomt.

Als uitbater van een taverne waar personeel wordt tewerkgesteld diende u te voldoen aan een aantal wettelijke verplichtingen teneinde sociale fraude te bestrijden. Tijdens een controle werden diverse inbreuken vastgesteld. Uit zuiver winstbejag heeft u nagelaten uw verplichtingen na te komen. Ook dit getuigt niet van een betrouwbare persoonlijkheid. Het risico dat u de wapenwetgeving niet met de nodige nauwgezetheid zou naleven valt dan ook niet uit te sluiten.

Voorts bent u bij de politie ook gekend wegens feiten van opzettelijke slagen en verwondingen en mondelinge bedreiging met bevel of voorwaarde. Deze dossiers werden geseponeerd wegens onvoldoende bewijzen.

Het louter feit dat u voor deze inbreuken niet werd vervolgd en/of veroordeeld, betekent echter nog niet dat de feiten als dusdanig niet

weerhouden kunnen worden om aan te tonen dat uw gedrag een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan inhouden. Ook de Raad van State in zijn arrest nr. 193442 d.d. 19 mei 2009 uitdrukkelijk bepaald dat een bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren, ook rekening gehouden mag worden met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid.

Meer bepaald kan uit de feiten worden afgeleid dat u zowel verbaal als fysiek agressief uit de hoek kan komen wanneer u terechtkomt in een conflictsituatie. Ook naar de ordediensten toe stelt u zich verbaal agressief op en weigert u elke medewerking aan een lopend onderzoek.

In 2005 werd de lokale politie opgeroepen in het kader van een echtelijke ruzie waarbij u slagen en verwondingen heeft toegebracht aan uw echtgenote. Hierbij heeft uw echtgenote enkele hematomen opgelopen. Zij vluchtte samen met de kinderen naar haar vader. Enkele dagen later heeft uw echtgenote haar klacht ingetrokken omwille van het feit dat jullie de zaken hadden uitgepraat en u haar had beloofd haar in de toekomst te zullen vertrouwen.

Naar aanleiding van deze klacht heeft de politie diverse pogingen ondernomen om u hierover te verhoren. Tijdens een telefonisch contact heeft u de politie laten weten dat u liever geen verklaring zou afleggen aangezien de feiten volgens u miniem waren en omdat uw echtgenote haar klacht inmiddels had ingetrokken. Ook tijdens de uitoefening van het mondelinge hoorrecht op 12 augustus 2014 heeft u de federale wapendienst laten weten dat 'het woordgebruik hematoom alles erger doet lijken dan dat het eigenlijk was aangezien een hematoom niets meer is dan een blauwe plek'.

Uit deze elementen kan op zijn minst worden afgeleid dat u zich fysiek agressief heeft opgesteld ten aanzien van uw echtgenote.

Ondanks de talrijke pogingen van de politie om u hieromtrent te verhoren weigerde u om in te gaan op elke uitnodiging. Uiteindelijk werd er overgegaan tot seining van uw persoon, en wanneer u in 2007 door de politie werd aangetroffen weigerde u een verklaring af te leggen en weigerde u het opgestelde proces-verbaal te ondertekenen.

Dit was trouwens niet het enige geval waarbij u uw medewerking weigerde aan politie en/of gerecht. Nadat op 18 april 2007 werd vastgesteld dat u een verkeersovertreding had begaan heeft de vaststeller u verzocht om uw identiteitskaart voor te leggen. U weigerde dit te doen en werd hiervoor ook veroordeeld.

In 2009 heeft uw buurman klacht tegen u neergelegd wegens het uiten van bedreigingen. Zo zou u hem eerst beschoten hebben met behulp van een katapult en vervolgens zou u met een vuurwapen hebben geschoten op zijn schouw. Naar aanleiding van deze klacht diende de politie over te gaan tot een huiszoeking op heterdaad. U weigerde de toegang tot uw woning waarop de agenten u uit de woning dienden te zetten en dienden over te gaan tot arrestatie. Op de vraag van de opstellers of u die avond met een vuurwapen had geschoten gaf u een spottend antwoord en werd u verbaal degoutant.

In 2013 werd een proces-verbaal opgesteld wegens smaad. In het kader van de uitreiking van een document model 9 werd u door de lokale politie van de zone Voorkempen uitgenodigd op het politiekantoor. Aangezien er zich in het verleden feiten van intrafamiliaal geweld hadden voorgedaan vroeg de commissaris u naar uw huidige familiale situatie. Hierop verhief u uw stem en schreeuwde u de commissaris toe dat hij daar niets mee te maken had. U weigerde wederom elke medewerking. Zowel in uw verzoekschrift als tijdens de uitoefening van het mondelinge hoorrecht heeft u gesteld dat het voeren van een zogenaamd moraliteitsonderzoek door de politie bij het afleveren van een

model 9 onwettig is. Meer bepaald zou dit een schending zijn van art. 12, 1° van de wapenwet waarin een gunstmaatregel is voorzien voor houders van een jachtverlof en waarbij er een wettelijk vermoeden bestaat dat er reeds vooraf een moraliteitsonderzoek werd uitgevoerd, met name bij het afleveren van het jachtverlof waarbij de jager een kopie van zijn strafblad dient te voegen. In tegenstelling tot het afleveren van een vergunning model 4 dient er inderdaad geen moraliteitsonderzoek overeenkomstig art. 11, § 1 te worden gevoerd wanneer het wapen voorhanden gehouden mag worden op basis van art. 12, 1° van de wapenwet. Doch in het kader van hun taak om toezicht te houden op de naleving van de wapenwet mogen officieren van gerechtelijke politie en officieren van administratieve politie te allen tijde controleren of het voorhanden hebben van een vuurwapen geen gevaar kan betekenen voor de openbare orde en veiligheid. Dit wordt uitdrukkelijk voorzien in art. 28, § 2 van de wapenwet. Tevens heeft u aangehaald dat er schending is van art. 16, § 2, 2° van het K.B. van 29/12/2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wapenwet waarin wordt gesteld dat de wapenregistratie van de houders van een jachtverlof onmiddellijk en kosteloos dient te gebeuren. Dit artikel heeft echter enkel betrekking op de registratie van wapens bedoeld in art. 44, § 2 van de wapenwet (de registratie van wapens tijdens de overgangsperiode) en is hier dan ook niet van toepassing. De vraag van de commissaris omtrent uw familiale situatie kan dan ook niet beschouwd worden als het onwettig uitvoeren van een moraliteitsonderzoek, maar wel als de uitvoering van zijn taak om toezicht te houden op de naleving van de wapenwet.

Uit dit alles blijkt dat uw houding naar de ordehandhavers toe niet alleen respectloos is, maar u maakt het hen ook onmogelijk om hun taak als toezichthouder op de naleving van de wetgeving in het algemeen, en in het bijzonder de naleving van de wapenwetgeving, op een correcte manier uit te voeren. Dergelijke houding en ingesteldheid zijn onverenigbaar met wapenbezit.

Ten slotte kan ook worden verwezen naar het feit dat u geen gevolg heeft gegeven aan een door het gerecht opgelegde sanctie. Zo werd u in 2004 veroordeeld wegens een inbreuk op het verkeersreglement waarbij u onder meer het recht tot besturen van een motorvoertuig werd ontzegd. Op 11 april 2004 werd echter melding gemaakt dat u als bestuurder was vertrokken met uw voertuig ondanks het opgelegde verbod tot sturen. Hieruit blijkt nogmaals dat u een onbetrouwbare persoonlijkheid heeft en dat u geen respect kan opbrengen voor de overheid in het algemeen.'

Tijdens de uitoefening van het mondelinge hoorrecht heeft u de federale wapendienst meegedeeld dat u beschikt over een geldig jachtverlof en dat er u helemaal niets ten laste kan worden gelegd, behalve dan dat u samenwoont met dhr. Frank Danen. Ongeacht het feit of de heer Danen al dan niet een gevaar zou kunnen betekenen voor de openbare orde is er geen enkele reden om u het recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens te ontzeggen. Het argument dat uw echtgenoot eventueel toegang zou kunnen hebben tot uw wapens is volgens u ongegrond aangezien u elk apart over een afzonderlijke wapenkast beschikt met elk een eigen code. U zou dan ook alleen toegang hebben tot uw eigen wapenkast.

Gezien echter het feit dat uw echtgenoot reeds in het verleden geweld tegen u heeft gebruikt, bestaat het risico dat hij - ingeval van conflict tussen u beiden - opnieuw geweld zou gebruiken en u onder druk zou zetten hem uw code te geven of de wapenkast voor hem te openen. Er zijn met andere woorden onvoldoende garanties dat uw echtgenoot geen toegang kan hebben tot uw wapens. De aanwezigheid van vuurwapens op uw adres kan een gevaar betekenen voor de openbare orde en veiligheid.

Bovendien is uit het dossier gebleken dat u zelf inbreuken heeft gepleegd op de wapenwetgeving. Zo heeft u wetens en willens een vergunningsplichtig vuurwapen illegaal voorhanden gehouden. Aangezien u houder was van een jachtverlof was u zeer goed op de hoogte - of diende u zeer goed op de hoogte te zijn - dat u het wapen met gladde loop, merk Baikal, kaliber 12, serienummer XXXXXXXXX diende te laten registreren bij de gouverneur van uw verblijfplaats. U heeft toegegeven dat u het wapen reeds langer in uw bezit had, doch dat u heeft nagelaten het wapen te laten registreren omdat u het niet gebruikte. Het feit dat een wapen niet effectief wordt gebruikt ontslaat u echter niet van de registratieplicht. Hoe dan ook heeft u dit wapen gedurende jaren illegaal voorhanden gehouden. Het parket heeft u in dit verband een voorstel tot minnelijke schikking aangeboden van 250 euro.

Het louter feit dat u voor de inbreuk op de wapenwetgeving (nog) niet werd veroordeeld, betekent nog niet dat de feiten als dusdanig niet weerhouden kunnen worden om aan te tonen dat uw gedrag een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan inhouden. Ook de Raad van State in zijn arrest nr. 193.442 d.d. 19 mei 2009 uitdrukkelijk bepaald dat een bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren, ook rekening gehouden mag worden met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid.

Een veroordeling wegens inbreuken op de wapenwet en haar uitvoeringsbesluiten is bovendien opgenomen in art. 5, §4, 2°, a) van de wapenwet waardoor een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. U werd dan niet strafrechtelijk veroordeeld wegens dergelijke inbreuken, doch rekening houdend met de bedoeling van de wetgever om geen vergunningen af te leveren aan personen die werden veroordeeld wegens voornoemde inbreuken, kan worden aangenomen dat wanneer onomstotelijk vaststaat dat iemand dergelijke inbreuken heeft gepleegd, ook voldoende reden is om de vergunning en/of het recht om vuurwapens voorhanden te houden te weigeren en/of in te trekken.

Hoe dan ook mag men van een wapenbezitter/jager op zijn minst verwachten dat hij/zij de wapenwetgeving met de nodige nauwgezetheid en het nodige respect naleeft. De naleving ervan moet immers de openbare orde en veiligheid garanderen. Onzorgvuldigheid op dit vlak is onaanvaardbaar. Door het niet laten registreren van een vergunningsplichtig vuurwapen bestaat de kans dat het wapen verdwijnt in de illegaliteit of in het ergste geval terechtkomt in criminele milieus.

Conclusie:

Er zijn voldoende ernstige en concrete redenen die aantonen dat de aanwezigheid van vuurwapens in uw woning als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid moet worden beschouwd. Uw gedrag alsook het gedrag van uw echtgenoot dhr. Frank Danen biedt niet de vereiste waarborgen waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor anderen, voor uzelf, en voor de openbare orde en veiligheid. Dit is immers uit de feiten gebleken. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

Er is voldoende twijfel omtrent de algemene moraliteit en persoonlijkheid van uw echtgenoot, en ook wat betreft uw gedrag zijn er redenen die voor twijfel vatbaar zijn. Wanneer het echter gaat om het bezit van vuurwapens kan de aanwezigheid van twijfel niet in uw voordeel worden beslecht. De vrijwaring van de openbare orde en veiligheid primeert immers.

Wapens zijn door hun aard en bestemming levensgevaarlijke voorwerpen die enkel toebedeeld kunnen worden aan personen die beschikken over de vereiste maturiteit en verantwoordelijkheidszin om ermee om te gaan. Uit voorgaande is voldoende gebleken dat u zich noch matuur, noch verantwoordelijk gedraagt

wanneer het gaat om de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid. Een wapenbezitter wordt geacht betrouwbaar te zijn en zich te allen tijde verantwoordelijk te gedragen.

Derhalve worden uw vergunningen/recht tot het voorhanden hebben van al uw vuurwapens overeenkomstig de artikelen 11, §1, 2e lid en art. 13, 1e lid van de wapenwet ingetrokken. Indien u in het bezit zou zijn van andere vergunningsplichtige vuurwapens, worden ook hiervan de vergunningen/recht tot het voorhanden hebben ervan ingetrokken. Tevens wordt u het recht ontzegd om andere vuurwapens voorhanden te houden.”

Dit is de bestreden beslissing.

3.4. Op 1 oktober 2014 wordt eveneens het beroep van verzoeksters echtgenoot tegen de hem aanbelangende beslissing door de gemachtigde van de minister van Justitie verworpen. Het beroep tot nietigverklaring tegen die beslissing is bij de Raad van State gekend als zaak A. 214.326/XIV-36.091.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Uiteenzetting van de exceptie van ontvankelijkheid van het middel

4. Voorafgaandelijk werpt de verwerende partij op dat verzoeker zich grotendeels steunt op dezelfde middelen als die haar echtgenoot opwerpt in het kader van diens annulatieberoep. Deze middelen zijn dus niet als dusdanig gericht tegen de beslissing inzake verzoekster, maar wel tegen die inzake verzoeksters echtgenoot. In zoverre ze gericht zijn tegen andermans beslissing, dienen die middelen als niet-ontvankelijk te worden aanzien.

Beoordeling

5. De exceptie is in haar algemeenheid gericht tegen alle middelen. Het onderzoek ervan is thans beperkt tot het eerste middel.

Als de verwerende partij in het auditoraatsverslag kan lezen dat de aangevoerde exceptie ongegrond is en zij daarin geen reden ziet om vervolgens in haar laatste memorie hierop te antwoorden, begrijpt de Raad van State uit die

proceshouding dat de verwerende partij zich niet langer tegen de ontvankelijkheid van het middel verzet.

6. De exceptie wordt verworpen.

De gegrondheid van het middel

Uiteenzetting van het middel

7. Verzoekster voert in het eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. In de toelichting bij het middel stelt zij dat de verwerende partij voor haar beslissing rekening heeft gehouden met diverse elementen die volgens haar niet van invloed zijn op een vermeend gevaar voor de openbare orde. Na de motivering van de bestreden beslissing te hebben gesynthetiseerd en de draagwijdte te hebben toegelicht die volgens haar de artikelen 11, 12 en 13 van de wapenwet geschonden hebben, betoogt verzoekster dat de elementen uit de motivering bezwaarlijk in aanmerking kunnen worden genomen als zijnde een gevaar voor de openbare orde zowel in hoofde van verzoekster als van haar echtgenoot.

Eenzijds betreft het volgens verzoekster loutere verkeersovertredingen van haar echtgenoot die leidden tot een veroordeling door de politierechtbank in de periode 2004-2008, alsook een veroordeling wegens de tewerkstelling van vreemdelingen. Wat de verkeersovertredingen betreft, betoogt verzoekster dat het zogenaamd begaan van enkele verkeersinbreuken niet in aanmerking kan worden genomen bij de beoordeling of iemand al dan niet een gevaar vormt voor de openbare veiligheid. De feiten waarop wordt gesteund om iemand het recht om wapens te bezitten te onttrekken, moeten volgens verzoekster immers “in direct verband staan” met het gevaar voor de openbare orde. Bovendien dateren de verkeersinbreuken uit de periode van 2004 tot 2008 zodat ze volgens verzoekster als gedateerd en niet relevant moeten worden beschouwd. Wat de veroordeling door de correctionele rechtbank van 2012 betreft, stelt verzoekster

dat die veroordeling betrekking heeft “op een zogenaamd onwettige tewerkstelling en de zogenaamde niet-naleving van de regelgeving inzake sociale zekerheid.” Uit deze feiten kan onmogelijk worden afgeleid dat het voorhanden hebben van een wapen een gevaar voor de openbare orde zou opleveren. Anderzijds wordt volgens verzoekster inzake de moraliteit in de bestreden beslissing verwezen naar agressie ten aanzien van de politiediensten, alsook vermeende slagen en verwondingen in 2005. Het incident betreffende de “zogenaamde ‘slagen en verwondingen’ uit 2005” betreft volgens verzoekster een conflict in de huiselijke sfeer waaraan nooit enig gevolg is gekoppeld omdat er onvoldoende bewijs was. Verzoekster wijst er op dat haar echtgenoot nooit werd vervolgd of veroordeeld zodat de feiten in geen geval als bewezen kunnen worden geacht en er geen rekening mee kan worden gehouden. Ook het “zogezegde burencan conflict” is volgens verzoekster geen element waarmee rekening kan worden gehouden. In het advies van de procureur des Konings is volgens verzoekster expliciet vermeld dat uit het gevoerde onderzoek bleek dat de beweringen door de buurman in het geheel niet gegrond waren. Het onderzoek heeft volgens verzoekster aangetoond dat er van enig bezwarend element tegen haar echtgenoot geen sprake kan zijn zodat hiermee onmogelijk rekening kan worden gehouden. Wat het “zogenaamde feit van agressie tegen de politie” betreft, bemerkt verzoekster in de eerste plaats dat het slechts zou gaan om een zogenaamde verbale agressie tegen een welbepaalde politieagent, *quod non*. Volgens haar heeft die een proces-verbaal wegens smaad opgesteld en dit naar aanleiding van bepaalde suggestieve vragen die aan haar echtgenoot werden gericht bij het ophalen van een model nr. 9. Het ophalen van een model 9 is volgens verzoekster een louter administratieve handeling die, aangezien haar echtgenoot over een jachtverlof beschikt, in geen geval gepaard gaat met enig moraliteitsonderzoek. Verzoekster is dan ook van mening dat haar echtgenoot bij het ophalen van het model 9 mocht weigeren om te antwoorden op de ongepaste vragen omtrent zijn privéleven en dat die weigering bezwaarlijk als smaad kan worden aangemerkt. Bovendien werd aan het proces-verbaal naar aanleiding van die feiten geen enkel gevolg gekoppeld, werd betrokkene nooit in het bezit gesteld van het proces-verbaal en betwist hij formeel zich schuldig te hebben gemaakt aan smaad. Evenmin kan volgens verzoekster worden ingezien op welke wijze het

beweerde gedrag tot het besluit zou kunnen leiden dat het voorhanden hebben van een wapen tot een gevaar voor de openbare veiligheid zou kunnen leiden. Voorts verwijst verzoekster naar rechtspraak van de Raad van State waaruit volgens haar blijkt “dat feiten van de vroegere jaren uitsluitend kunnen worden weerhouden indien er sprake is van gelijkaardige feiten in een recent verleden”, wat te dezen niet het geval is. Tevens benadrukt verzoekster dat er in haar hoofde geen enkele veroordeling kan aangehouden worden voor geweldpleging of misbruik van wapens. Met betrekking tot het proces-verbaal dat lastens haar werd opgesteld voor het illegaal bezit van een vergunningsplichtig wapen, wijst zij erop dat zij het wapen “uitsluitend vrijwillig” ter aangifte heeft aangeboden en dat “op het tijdstip van afgifte [...] de betrokken politiemedewerker er niet beter op [vond] dan niet alleen het vrijwillig aangeboden wapen aan te nemen, doch ook een proces-verbaal opzichts verzoekster op te stellen”. Volgens haar is het duidelijk “dat dit proces-verbaal absurd is aangezien verzoekster dit wapen volledig vrijwillig en op eigen initiatief, zonder dat hiervoor een eerdere oproep werd gedaan, heeft aangeboden ter aflevering.” Zij heeft de er op volgende minnelijke schikking enkel voldaan “teneinde dit geschil snel af te handelen en hierin geen verdere tijd en kosten te moeten verliezen”. Volgens haar betreft dit “uiteraard [...] dan ook geen enkele schuldenkenning.” Bovendien is het volgens haar zo dat zij en haar echtgenoot een volledig afzonderlijke wapenkast hebben die uitsluitend door het ingeven van aparte codes toegankelijk is. Zij is niet op de hoogte van de code van haar echtgenoot en omgekeerd. Op die wijze heeft verzoeksters geen enkele toegang tot de wapenkast van de echtgenoot en omgekeerd. Verzoekster besluit dat er lastens haar geen enkel concreet element wordt aangehaald dat erop zou kunnen wijzen dat het bezit van wapens in haar hoofde een gevaar zou betekenen voor de openbare orde. De bestreden beslissing beweert uitsluitend dat verzoekster het recht om wapens voorhanden te hebben moet worden ontzegd om op die wijze te verhinderen dat haar echtgenoot zich toegang zou kunnen verschaffen tot deze wapens. Op die wijze wordt aldus beweerd dat wanneer het recht op het voorhanden hebben van wapens in hoofde van haar echtgenoot wordt ingetrokken, die zich onrechtmatig zou toegang verschaffen tot verzoeksters wapens. Dit is een intentieproces, volkomen uit de lucht gegrepen en door geen enkel bewijs gestaafd.

De bestreden beslissing kan niet worden gemotiveerd op grond van loutere veronderstellingen en moet op basis van een zorgvuldige feitenbeoordeling gebeuren. De bestreden beslissing is dan ook disproportioneel en niet gegrond op enig relevant feit. Ze is bovendien ook onwettig omdat ze is genomen in strijd met artikel 13 van de wapenwet.

In de memorie van wederantwoord benadrukt verzoekster nogmaals de volgende punten: de screening of iemand voldoet aan alle vereisten om een wapen te bezitten en te gebruiken gebeurt door de arrondissementscommissaris, voorafgaandelijk aan het toekennen van een jachtverlof. Het is dan ook duidelijk dat verzoekster reeds voor het verkrijgen van het jachtverlof voldoende werd gescreend; de overheid beschikt voorts bij de invulling van het begrip “openbare orde” over een zekere discretionaire bevoegdheid, maar te dezen staat “discretionair” niet synoniem voor onbeperkt en willekeurig; de verwerende partij heeft haar beslissing gesteund op diverse elementen die bezwaarlijk kunnen worden in aanmerking genomen als zijnde een gevaar voor de openbare orde; van het wapen dat zij illegaal in haar bezit zou hebben gehad, heeft zij op eigen initiatief afstand gedaan hetgeen wederom een bewijs is van haar goede trouw en tot slot kan in het bijzonder in haar hoofde geen sprake zijn van enige brutaliteit of agressie. In tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt, betwist zij wel degelijk dat zij en haar echtgenoot ooit brutaal of agressief zouden hebben gereageerd ten opzichte van de politiediensten. Tot slot wijst zij erop dat er nergens in de bundel sprake is van “verkeerd wapengebruik” noch van agressiviteit.

In haar laatste memorie benadrukt verzoekster dat zij, ten aanzien van de beslissing om het recht van haar echtgenoot tot het voorhanden hebben van vuurwapens in te trekken, dezelfde grieven aanvoert als haar echtgenoot in zijn beroep tot nietigverklaring. Deze werden in het auditorsverslag over die zaak besproken. Het middel is gegrond in zover de bestreden beslissing steunt op de beslissing van dezelfde datum waarbij ten aanzien van haar echtgenoot dezelfde beslissing werd genomen. Voorts

beklemtoont zij dat het feit dat zij een inbreuk zou hebben gepleegd op de wapenwet zonder daarvoor te zijn veroordeeld, niet zonder meer mag worden gelijkgesteld met een strafrechtelijke veroordeling. Aangezien zij niet voor die inbreuk werd vervolgd en veroordeeld, kan die inbreuk de bestreden beslissing niet alleen verantwoorden.

Beoordeling

8. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

Ter beoordeling van deze grief moet ook worden gewezen op artikel 30, eerste lid, van de wapenwet, dat luidt:

“Beroep staat open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde in geval van het ontbreken van een beslissing van de gouverneur binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen, of tegen de beslissingen van de gouverneur tot weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, een vergunning of een recht, behalve tegen beslissingen inzake onontvankelijke aanvragen.”

Dit voorschrift organiseert een administratief beroep bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde tegen het in de voormelde bepaling opgesomde stilzitten of opgesomde beslissingen van de gouverneur (Cf. GwH 19 december 2007, nr. 154/2007, punt B.60.1). Door de devolutieve werking van het georganiseerd beroep verwerft de beroepsinstantie op grond van deze bepaling

de beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur. Aangezien op grond van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet, de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene, de vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben, kan beperken, schorsen of intrekken, indien blijkt dat dit voorhanden hebben de openbare orde kan verstoren, beschikt de minister of zijn gemachtigde aldus op grond van de devolutieve werking van het beroep, over dezelfde beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

Geconcretiseerd op het voorliggende beroep, impliceert het voormelde materiële motiveringsbeginsel aldus dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte verantwoorden dat het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren.

De wapenwet bepaalt niet op grond van welke feiten, noch op welke criteria, de mogelijke verstoring van de openbare orde moet worden beoordeeld. De beroepsinstantie beschikt te dezen over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

Het komt aan de Raad van State in het raam van zijn wettigheidscontrole, niet toe om desgevraagd zelf een beoordeling te maken van de vraag of het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren. De Raad van State is enkel bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan overeenkomstig de voormelde wettelijke bepalingen binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is gekomen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

9. De mogelijke verstoring van de openbare orde moet voorts nog actueel zijn op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, wat inhoudt dat de tijd die is verlopen sinds het feit dat volgens de beroepsinstantie

erop wijst dat het voorhanden hebben van wapens de openbare orde kan verstoren, moet worden meegewogen in de beoordeling van deze mogelijke verstoring. De beroepsinstantie mag in het raam van het onderzoek van het beroep, hierbij rekening houden met minder recente feiten ten laste van verzoeker, wanneer zij ook steunt op recente feiten die erop wijzen dat het voorhanden hebben van wapens door verzoeker de openbare orde kan verstoren. Uit die recente feiten kan immers blijken dat aan de minder recente feiten niet ieder belang moet worden ontzegd.

De beoordeling of een feit voldoende actueel is in de zin als hiervoor is gesteld om in aanmerking te worden genomen, staat ter beoordeling van de beroepsinstantie, waarbij deze beoordelingsvrijheid, desgevraagd, door de Raad van State wordt getoetst in de zin als hiervoor is gesteld.

10. De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra*, punt 3.7.). Hieruit blijkt dat de beroepsinstantie haar beslissing steunt op twee motieven. Het eerste motief is de vaststelling dat met een beslissing van dezelfde datum aan verzoeksters echtgenoot het recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens werd ontzegd - waarbij de motivering van die beslissing integraal wordt weergegeven - en dat de aanwezigheid van wapens in de gemeenschappelijke woning aldus een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren. Het tweede motief is de vaststelling dat verzoekster door het illegaal voorhanden houden van een vergunningsplichtig wapen een inbreuk op de wapenwetgeving heeft gepleegd.

Elk van beide motieven is determinerend in de zin dat elk de bestreden beslissing op zich kan dragen.

11. Inzake het eerste motief voert verzoekster vooreerst de onwettigheid aan van de beslissing betreffende haar echtgenoot tot intrekking van het recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens. Zij voert daartoe dezelfde grieven aan als die welke haar echtgenoot in de zaak A.214.326/XIV-36.091 in het eerste middel heeft aangevoerd. Bij arrest nr. 235.722 van 12 september 2016

werden deze grieven verworpen en het eerste middel ongegrond bevonden. Het gezag van gewijsde van dit tussenarrest verzet er zich tegen dat de Raad van State dezelfde argumenten opnieuw zou onderwerpen aan eenzelfde wettigheidsonderzoek nadat is vastgesteld dat het middel ongegrond is. Deze grief kan derhalve niet tot nietigverklaring leiden.

Wat voorts verzoeksters feitelijke kritiek betreft dat zij over een eigen afzonderlijke wapenkast beschikt waar zij alleen toegang toe heeft, en dat de bewering dat haar echtgenoot zich hiertoe onrechtmatig toegang zal verschaffen, een louter intentieproces is dat door geen enkel bewijs is gestaafd, merkt de Raad van State op dat te dezen de bestreden beslissing oordeelt dat “gezien echter het feit dat uw echtgenoot reeds in het verleden geweld tegen u heeft gebruikt, bestaat het risico dat hij - ingeval van conflict tussen u beiden - opnieuw geweld zou gebruiken en u onder druk zou zetten hem uw code te geven of de wapenkast voor hem te openen” en dat er “met andere woorden onvoldoende garanties [zijn] dat uw echtgenoot geen toegang kan hebben tot uw wapens”. Op grond van de hiervoor geschetste discretionaire bevoegdheid (*supra*, punt 8) mag de beroepsinstantie zich bij de concrete afweging of het voorhanden hebben door verzoekster van wapens de openbare orde kan verstoren, steunen op ondermeer vermoedens indien zoals te dezen, de regelgeving geen bijzondere bewijswaardering voorschrijft. De beroepsinstantie beoordeelt op discretionaire wijze de bewijswaarde van de gegevens uit het administratief beroep om tot een bepaalde overtuiging te komen. Anders dan hoe verzoekster het ziet, moet de beroepsinstantie dus geen bewijs voorleggen van haar vermoeden dat er een risico bestaat dat verzoeksters echtgenoot zich onrechtmatig de toegang zal verschaffen tot haar wapens.

Verzoeksters kritiek komt aldus over als opportunitetskritiek op de door de beroepsinstantie gemaakte beoordeling, die in wezen inhoudt dat zij niet akkoord kan gaan met het standpunt inzake en de beoordeling door de beroepsinstantie van het risico dat verzoeksters echtgenoot zich onrechtmatig toegang zal verschaffen tot haar wapenkast. De kritiek en beschouwingen van verzoekster ter zake geven aldus blijk van een eigen feitelijke beoordeling ervan,

maar verzoekster maakt niet aannemelijk dat de beroepsinstantie in verband met de beoordeling ervan, tot een conclusie is gekomen die de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid te buiten zou gaan.

12. De kritiek van verzoekster op het voormelde tweede motief van de bestreden beslissing richt zich tegen een overtollig motief. Zelfs al zou die terecht zijn, dan nog zou die niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden nu uit wat voorafgaat blijkt dat de in het middel gerichte kritiek tegen het eerste motief waarop de bestreden beslissing steunt, niet gegrond is.

13. Verzoekster voert ook aan dat de bestreden beslissing “volkomen disproportioneel” is. In de mate dat dit een aparte grief of middelonderdeel zou vormen, bouwt zij in het verzoekschrift ter zake geen specifieke argumentatie op, zodat die ofwel geacht moet worden samen te vallen met wat hiervoor al is besproken, ofwel niet ontvankelijk te zijn.

14. Het eerste middel kan niet tot nietigverklaring leiden.

V. Aanvullend verslag

15. Het auditoraat heeft zijn onderzoek beperkt tot het eerste middel, waarvan blijkt dat het niet leidt tot een definitieve oplossing van het geschil. Er is dan ook reden om het auditoraat te gelasten met een aanvullend verslag over de zaak.

BESLISSING

1. Het debat wordt heropend.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf september tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques